

"Wacker" er blevet 80 år.

Mandag den 18. august 1997 fyldte Gunner Wackerhagen, Viby v/Århus 80 år. Det er en ret speciel herre, som nu har rundet de fire snese. For eksempel er hans kone den eneste der bruger hans fornavn. For alle andre hedder han slet og ret "Wacker". Men alle kender ham som en særdeles hyggelig fætter, der altid har et kvikt svar parat næste uanset hvad der end sker.

Wacker er egentlig københavner - det vil sige han er faktisk fra Frederiksberg, og det er jo ikke helt det samme som København, siges det. Men det meste af sit liv har han boet i Århus. I veterankredse er Wacker kendt som noget af en troldmand med maling og lakker. I mange år havde han et ovnlakereri i en baggård i Frederiks Allé i det indre Århus. Hvis man skal tro hvad en række ældre veteran- og Nimbusfolk går rundt og siger, så var det her at Wacker kunne male motorcykler "så engle- ne sang". Han var især også skrap til at staffere med fri hånd.

Baggårdsrydninger og ombygninger i kvarteret tvang ham dog til at lukke forretningen for blot nogle få år siden. Helbredet var nu heller ikke af det bedste, den ene kind drillede så det gav noget besvær med det ene øje. "Jeg har fået for meget træk i alle de år med motorcykel" siger Wacker gerne, "Men jeg har aldrig fortrudt alle de dejlige og lange ture på Nimbus".

Wacker har kørt Nimbus i 25 år, og turene har bragt ham rundt i stort set hele Europa

- og 2 gange til Nordkapp, og begge gange fik han pokalen for at være ældste deltager. Han har især kørt meget i Tyskland, som han lærte at kende godt i trediveerne, da han bl.a. kørte på cykel til olympiaden i Berlin i 1936.

Han kan også fortælle mange sjove historier, hvad en del af medlemmerne af Aarhus Nimbus Klub får glæde af, når han flittigt deltager i de lokale klubarrangementer. Efter et par års pause har Wacker her i 1997 igen fået lidt mere liv i kludene såvel som Nimbussen - han deltog på hjul i det nu traditionelle arrangement med åbning af Tivoli Friheden i Århus.

Der kunne let fortælles mange og alenlange historier om Wacker. En af hans go'e Nimbus-køremakere gennem de seneste 14 år - Eigil Sørensen - fik på en tur til Tyskland øgenavnet "Hjemmehjælperen" eller var det måske "Hjemhjelperen?" Eigil husker blandt andet en gang de to var på vej hjem fra Tyskland, og på motorvejen omkring Kolding gik der en plejlstang i Wackers Nimbus. Eigil blev sendt afsted til nærmeste nødtelefon, og da han kom tilbage til havaristen havde Wacker dækket op på sidevognen med dug, håndmadder og drikkevarer. I det fjerne kunne Eigil lige ane en af de karakteristiske hvide hjelme på vej mod dem, så han kommanderede "Pak det væk Wacker - i en fart for h...." Heldigvis gjorde Wacker for en gangs skyld bare hvad han skulle, uden at brokke sig. Og det var ret heldigt, for en MC-betjent havde over radioen hørt om havaristerne og skulle lige kontrollere sagen. Og så ville det nok ikke være smart at sidde midt i frokosten.

Der var også den gang Wacker var på tur i Tyskland sammen med Eigil og en anden trofast medkører, Flemming Knub fra Århus. Det regnede, det var sent og de kunne ikke finde et sted at sove. Ved

hjælp af Wackers fremragende tysk-kundskaber fik de dog omsider overtaget en noget genstridig værtinde på et vandrehjem - eller var det måske et ungdomsherberg? Wacker snakkede godt for sagen og påstod at de to rejsefæller var hans sønner så hun burde være helt rolig. De måtte dog hverken spise, drikke eller ryge på stedet, men det fandt Wacker og Co. dog ud af alligevel. Sådan er Wacker også - han giver ikke op så let.

En anden af Wackers "gamle" Nimbusvenner - Knud Jørgensen - fortæller levende om værkstedet, som faktisk lå på første sal inde i baggården. Det kunne godt være problematisk når man skulle op ad en lang og smal stentrappet med et Nimbusstel under den ene arm, og man samtidig skulle mase sig forbi en stor flok vilde baggårds-katte.

Når man kom ind på værkstedet var det ikke nemt at finde ud af hvilken orden der var i uordenen - eller var det omvendt? Men Wacker vidste altid præcis hvor tingene var, selv på det store skrivebord, som altid var dynget til med et hav af papirer, farvevifter, breve, regninger og brochurer.

Knud husker forresten også den gang Nimbusklubben fik lavet farvevifter på Wackers værksted. Det var temmelig besværligt og vel ikke helt billigt. Men Wacker skulle ikke have noget for det store arbejde - en hobby er vel en hobby.

Lige meget hvem, som kender Wacker godt, man falder i snak med, er der næsten ingen ende på historierne. "Og så var der dengang..." lyder det i een uendelighed.

Undertegnede har kun kendt Wacker i de par år Aarhus Nimbus Klub har levet, men når man læser de forholdsvis mange artikler der har været på det seneste i de lokale aviser, er der ingen tvivl om, at det er en særdeles farverig personlighed man har med at gøre. Og på vore klubaftener - nogle kalder værkstedsaftenerne for "Klogeklubben" - er det altid en fornøjelse når Wacker deltager med finurlige kommentarer og sjove historier.

Det ser ud som om det går lidt bedre med helbredet så når nu Wacker er kommet sig ovenpå fødselsdagen er vi nogle stykker der glæder os til at se ham i sadlen igen. Tillykke med de 80 år, Wacker.

Sten Weidinger, 2915

